

داستان‌های فکری برای کودکان ایرانی (۶)

دکتر رضایی نوروبی
عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان
منیره عابدی درجه



۱۳۹۲

سرشناسه

: نوروژی، رضاعلی

عنوان و نام پدیدآور

: داستان‌های فکری برای کودکان ایرانی (۶) / رضاعلی
نوروژی، منیره عابدی درجه.

مشخصات نشر

: اصفهان: آموخته، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری

: ۸۸ ص: مصور، جدول، نمودار.

شابک

: ۹۷۸-۶۰۰-۶۴۶۵-۳۴-۰

وضعیت فهرست‌نویسی

: فیبا

یادداشت

: کتابنامه: ص. [۸۷].

موضوع

: داستان‌های کودکان -- راهنمای آموزشی (ابتدایی)

موضوع

: کودکان و فلسفه

موضوع

: اندیشه و تفکر -- راهنمای آموزشی (ابتدایی)

موضوع

: داستان‌نویسی برای کودکان

شناسه افزوده

: عابدی درجه، منیره، ۱۳۶۴ -

رده‌بندی کنگره

: ۱۳۹۲ ک ۹ن ۸۸/۸۸ PIR۴۲۲۹

رده‌بندی دیویی

: ۳/۶۲۰/۸۸

شماره کتابشناسی ملی

: ۳۲۲۱۵۸۶



نشر آموخته

اصفهان- خیابان مشتاق دوم - بلوار مهرآباد - کوی ۱۹ - شماره ۴۶
تلفن: ۰۳۱۱-۲۶۱۲۳۵۲ - همراه: ۰۹۱۳۴۰۲۰۴۰۰ صندوق پستی: ۸۱۵۸۹-۳۸۱۳۱

داستان‌های فکری برای کودکان ایرانی (۶)

دکتر رضا علی نوروژی، منیره علی‌بی درجه

آماده‌سازی: نشر آموخته

مدیر تولید: فرهاد فروزنده

ویراستار: مهدیه پالیزبان

طراح جلد: علیرضا محمدی

• لیتوگرافی: طلوع • چاپ: پارسا • صحافی: سپاهان

• چاپ اول: ۱۳۹۲ • تعداد: ۱۰۰۰ • قیمت: ۴۰۰۰ تومان

© حق چاپ: ۱۳۹۲، انتشارات آموخته

ISBN: ۹۷۸-۶۰۰-۶۴۶۶۵-۳۴-۰

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۴۶۶۵-۳۴-۰

فهرست مطالب

۱۱	 دیباچه
۱۳	 سخنی با مربیان و اولیای گرامی
۱۹	 تو نیکی می‌کن و در دجله انداز.....
۲۲	 کار عملی و طرح بحث: کار کردن (۱)
۲۴	 طرح بحث: کار کردن (۲)
۲۵	 کار عملی: ورزش
۲۵	 کار عملی و طرح بحث: تظاهر به دانایی و توانایی
۲۶	 طرح بحث: برخورد با مشکلات
۲۸	 طرح بحث: گمشده
۲۹	 طرح بحث: گم شدن
۳۱	 طرح بحث: تو نیکی می‌کن و در دجله انداز.....
۳۱	 طرح بحث: من این طور فهمیدم.....
۳۲	 طرح بحث: نتیجه‌ی کار خوب.....
۳۳	 غصه‌ی افلاطون.....
۳۴	 کار عملی و طرح بحث: خبر رساندن.....

- ۳۵ کار عملی و طرح بحث: فکر می کردم خوشحال می شوی
- ۳۶ کار عملی: نادانی
- ۳۷ کار عملی و طرح بحث: کی از کارم خوشش اومد؟
- ۳۹ چه کسی همه چیز را می داند؟
- ۳۹ کار عملی و طرح بحث: خود را نشان دادن
- ۴۱ طرح بحث: چه کسی همه چیز را می داند؟
- ۴۱ کار عملی: چه کسی همه چیز را می داند؟
- ۴۳ من راست می گفتم
- ۴۵ کار عملی و طرح بحث: ماجراهای عجیب
- ۴۶ طرح بحث: باور کردن حرف دیگران
- ۴۷ طرح بحث: ارتباط کلمه ها و موقعیت ها
- ۴۸ کار عملی و طرح بحث: ثابت کردن درستی حرف خود
- ۴۸ طرح بحث: هر راست شاید گفت؟
- ۵۱ تعبیر خواب
- ۵۲ طرح بحث: تعبیر خواب
- ۵۲ طرح بحث: مرگ (۱)
- ۵۳ طرح بحث: مرگ (۲)
- ۵۴ طرح بحث: حرف تلخ، حرف شیرین
- ۵۴ کار عملی و طرح بحث: تنبیه کردن
- ۵۷ خیاط و کوزه
- ۵۷ کار عملی و طرح بحث: کارهای بیهوده (۱)
- ۵۸ کار عملی و طرح بحث: کارهای بیهوده (۲)
- ۵۸ کار عملی و طرح بحث: ضرب المثل
- ۵۹ قیمت کمان
- ۵۹ طرح بحث: پیری

۶۰	طرح بحث: پیری و جوانی.....
۶۰	کار عملی و طرح بحث: غرور.....
۶۱	کار عملی و طرح بحث: مسخره کردن.....
۶۲	طرح بحث: ارزش داشتن.....
۶۳	یک لیوان آب.....
۶۴	کار عملی و طرح بحث: مهمان بودن.....
۶۵	کار عملی و طرح بحث: مهمان داشتن.....
۶۵	طرح بحث: بخشیدن.....
۶۷	کار عملی و طرح بحث: دیگر این کار را نمی‌کنم.....
۶۹	دزد امانت‌دار.....
۷۰	کار عملی و طرح بحث: دوستی.....
۷۱	طرح بحث: نه گفتن.....
۷۲	طرح بحث: دزدی.....
۷۳	طرح بحث: امانت‌داری.....
۷۵	قصه‌ی قاضی و درخت.....
۷۸	طرح بحث: قرض.....
۷۹	کار عملی و طرح بحث: شکایت کردن.....
۷۹	کار عملی و طرح بحث: قضاوت بر اساس شواهد.....
۸۱	نان و حلوا.....
۸۲	طرح بحث: طمع کردن.....
۸۲	طرح بحث: فقیر و ثروتمند.....
۸۲	کار عملی و طرح بحث: تقاضا کردن.....
۸۷	منابع.....

دباجه

امروزه آموزش و پرورش از مهم‌ترین نهادهای هر جامعه‌ای است که در پی رشد و ترقی افرادش در همه‌ی ابعاد است. اما به طور قطع، صرف وجود چنین نهادی در جامعه، نمی‌تواند پیشرفت و شکوفایی فرد و اجتماع را تضمین کند. بلکه لازم است جهت‌گیری‌ها و سیاست‌های پیاده‌شده در مدرسه تا حد ممکن درست و منطبق با قواعد اصولی و صحیح باشد. در این میان، آنچه همواره در مدارس جریان دارد و مهم‌ترین فعالیت آن محسوب می‌شود، فرایند تدریس و یادگیری است. اصولاً دانش‌آموز به مدرسه می‌رود تا چیزی بیاموزد و وجود معلم برای آن است که به شاگرد در این آموختن کمک کند. به این ترتیب، تدریس و یادگیری، فرایندی دوجانبه است که معلم و شاگرد، هر دو باید در آن نقش داشته باشند تا به نتایج قابل قبولی دست یابند. اما آنچه امروزه در اکثر مدارس کشور اتفاق می‌افتد، چنین نیست.

امروزه روشی که بیش از هر چیز در مدارس کشور مورد استفاده قرار می‌گیرد، روش سنتی و غیرفعال است. در این روش، معلم تمامی جریان تدریس را در دست می‌گیرد و به ارائه شفاهی اطلاعات می‌پردازد. در مقابل، دانش‌آموز بدون آنکه نقشی در این جریان داشته باشد، مجبور است در سکوت سخنان را بشنود و مطالب را حفظ کند. (کرامتی، ۱۳۸۱: ص ۱۱) استفاده از چنین روشی باعث می‌شود بسیاری از استعداد‌های کودکان و نوجوانان مورد غفلت قرار گیرند و آن‌ها به حفظ و بازگویی اندیشه‌های دیگران، بدون تفکر درباره‌ی آن عادت کنند. در این صورت جنبه‌های اصیل و خلاق شخصیت دانش‌آموزان شکوفا نمی‌شود و

آن‌ها به تقلیدکنندگان صرف تبدیل می‌شوند؛ به طوری که شخصیتشان تنها به دست محیط و اطرافیان ساخته می‌شود، بی‌آنکه خود نقشی در آن داشته باشند.

با توجه به این آثار مخرب، ضرورت تغییر در جهت‌گیری‌های مدارس به منظور پرورش قدرت تفکر در دانش‌آموزان و پرورش جنبه‌های اصیل و منحصر به فرد آن‌ها ضروری به نظر می‌آید. در این رابطه، یکی از مؤثرترین راهکارها استفاده از رویکرد آموزش فلسفه به کودکان است. با کاربرد این رویکرد، شیوه‌های تدریس و یادگیری منفعلانه متغی می‌شود. در عوض معلم از روشی استفاده می‌کند که شاگرد در آن نقش محوری دارد و می‌تواند از یک سو به بیان منطقی افکار و ایده‌های خود پردازد و از سوی دیگر، با تکیه بر نیروی خلاقیت و دید انتقادی، نظرهای گوناگونی را که به وی عرضه می‌شود نقد و ارزیابی کند. لذا دانش‌آموز در کنار معلم، مسئولیت چشم‌گیری در جریان‌های کلاس دارد. به نظر می‌رسد با رو آوردن به رویکرد آموزش فلسفه در مدارس بتوان تغییرهای اساسی و مثبتی در تعلیم و تربیت به وجود آورد.

از خوانندگان گرامی به خصوص، از استادان گرامی، صاحب‌نظران و دانشجویان فرهیخته، تقاضا می‌کنیم که با ارائه دیدگاه‌ها و پیشنهادها، خود مؤلفان را در بهبود آثار یاری نمایند. در پایان لازم است از همکاری‌های خانم مریم نوروزی و جناب آقای فروزنده، مدیر محترم نشر آموخته و همکارانشان در آماده‌سازی این اثر صمیمانه سپاسگزاری کنیم.

رضاعلی نوروزی

دانشگاه اصفهان - مهر ۱۳۹۲